

Sygn. akt I KO 70/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 września 2022 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 6 czerwca 2022 r. (sygn. akt III Kp [...]), o
przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę zażalenia na postanowienie Prokuratora
Rejonowego w P. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 3.Ds.
[...], do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w J.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w P. z dnia 6 czerwca 2022 r. (sygn. akt III Kp [...]) zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy prowadzonej pod tą sygnaturą innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadnieniem wniosku jest okoliczność, iż sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie czynu z art. 231 § 1 k.k., którego mieli się rzekomo dopuścić sędziowie Sądu Apelacyjnego w [...] II Wydziału Karnego oraz III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Dodatkowo jednym z owych sędziów jest pełniący funkcję prezesa Sądu Okręgowego w P..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zasadniczym elementem dobra sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. jest potrzeba zapewnienia przeprowadzenia rzetelnego procesu karnego,

rozumianego jako taki, który zakończy się w rozsądnym terminie, będzie prowadzony przed bezstronnym i obiektywnym sądem, w warunkach wolnych od negatywnego wpływu na prowadzone w jego ramach czynności, oraz pozwala realizować prawa uczestników postępowania w tym przede wszystkim oskarżonego i pokrzywdzonego. Uzasadnienie decyzji o przekazaniu sprawy z pominięciem *de facto* ustawowych przepisów o właściwości musi zawierać argumentację wyjątkową.

Przenosząc te uwagi w realia sprawy podkreślić należy, że okoliczności zaistniałe w tej sprawie niewątpliwie mogłyby wywołać wątpliwości u postronnego, obiektywnego, obserwatora takiego procesu, co do bezstronnego, obiektywnego rozpoznania sprawy we właściwym sądzie. Chodzi przede wszystkim o specyficzną konfigurację podmiotową z jaką mamy do czynienia w tej sprawie. Jest rzeczą oczywistą, że w powszechnym odbiorze społecznym, po rozpoznaniu przez sąd właściwy sprawy, w której osobą podejrzewaną o popełnienie przestępstwa jest m.in. wykonujący czynności służbowe Prezes tego sądu, mogłoby powstać przekonanie o braku rzetelności (i stronniczości) prowadzonego postępowania odwoławczego i to niezależnie od zakresu tego postępowania, które przecież dotyczy trafności rozstrzygnięcia prokuratora co do braku znamion czynu zabronionego w opisanym zachowaniu prezesa sądu. Ponadto w odbiorze społecznym orzekanie w przedmiocie decyzji prokuratora co do braku podstaw do wszczęcia postępowania w stosunku do sędziów Sądu Apelacyjnego, w którego okręgu znajduje się Sąd wnioskujący może także nasuwać (nieuzasadnione obiektywnie) wątpliwości, co do pełnej bezstronności sędziów. Opinia publiczna może wyciągnąć wniosek, że orzekanie w sprawie sędziów, którzy pełnią służbę w sądzie stojącym instancyjnie ponad sądem, w którym dochodziłoby do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora, nie jest w pełni obiektywne. Nie jest rolą Sądu Najwyższego rozwiewanie takich przekonań ani tym bardziej ich umacnianie, lecz dbanie o dobro wymiaru sprawiedliwości, które także zależy od jego percepcji zewnętrznej. Okoliczności te uzasadniają zatem przekazanie sprawy - w trybie art. 37 k.p.k. - innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w J.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as]

